

מ"ת 35687/07/17 - מדינת ישראל נגד נביל דבעי (עציר)

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 35687-07-17 מדינת ישראל נ' דבעי(עציר)

תיק חיצוני: 261430/2017

בפני כבוד השופט כרמי מוסק

המבקשת

מדינת ישראל

באמצעות ב"כ עו"ד מפרקליטות מחוז י-ם

נגד

המשיב

נביל דבעי (עציר),

באמצעות ב"כ עו"ד וסים דכוור

החלטה

1. לפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, כאשר בכתב האישום נטען כי עובר ליום 15.6.17 גמלה בליבו של המשיב החלטה לייצר מטעני חבלה מאולתרים, אשר בכוחם להמית אדם. לצורך ייצור המטענים קיבל לידי המשיב כ-32 צינורות מתכת ישרים, בקוטר של 1 צול, כאשר לכל אחד מהצינורות מחוברים פקקי מתכת וכן כרוכים סביבו סיבי פשתן וסרטי טפלון. ביום 15.6.17, או בסמוך לכך, לקח המשיב חבילות רבות של גפרורים, הפריד בין ראשי הגפרורים ליתרת המקל וריכז את כל ראשי הגפרורים בשקית בחדרו. נטען, כי ראשי הגפרורים נועדו לשמש כחומר עיקרי למטעני החבלה. עוד נטען, כי לצורך ייצור מטעני החבלה, ביום 15.6.17, או בסמוך לכך, קיבל המשיב לידי מיכל פלסטיק בצבע אדום, המכיל גופרית המשמש כחומר מחזר בתערובות נפץ. מהחומרים המתוארים לעיל ניסה המשיב להכין מטעני חבלה כך שכמעטפת המטען ישמשו צינורות המתכת, אשר ייסגרו באמצעות פקקי המתכת, ובתוכם ראשי הגפרורים או תערובות נפץ אחרת כחומר עיקרי, אליהם יחובר אמצעי ייזום או הדלקה. לפיכך, במעשים אלה ניסה המשיב לייצר נשק, בלא רשות על פי דין לייצרו. נטען כי בכך עבר המשיב עבירה של ניסיון לייצור נשק - עבירה לפי סעיף 144ב(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

2. באישום השני נטען, כי המשיב אינו בעל רישיון להחזיק או לשאת נשק, אולם ביום 18.3.17, ובסמוך לכך, החזיק המשיב בביתו שבמחנה הפליטים שועפט, אקדח מסוג CZ שמספרו 771D אשר נגנב מדירה שנפרצה ביום 15.4.14 ברחוב העסיס 17 ראשון לציון. נטען, כי במעשים אלה החזיק המשיב נשק ללא רשות על פי דין ולפיכך מיוחסת לו עבירה של החזקת נשק על פי האמור בסעיף 144א לחוק העונשין.

3. בפתח הדיון טען לפניי בא כוח המשיב, כי אמנם קיימות ראיות בתיק החקירה, אולם לשיטתו מארג הראיות אינו עולה כדי "ראיות לכאורה" ולחילופין, קיימת חולשה רבה ומשמעותית בראיות וכי התוצאה בכל מקרה מובילה לכך שהמשיב ישוחרר לחלופת מעצר, אף ללא תסקיר מעצר. לחילופין ביקש בא כוח המשיב כי בית המשפט יורה על עריכת תסקיר מעצר. עוד הוסיף וטען בא כוח המשיב, כי במידה שייקבע כי אכן קיימות ראיות לכאורה ברף הנדרש, כי אז קמה עילת מעצר ויש להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

4. מטיעוני הצדדים עלה, כי קיימות מספר מחלוקות הנוגעות לראיות, ובמחלוקות אלה יש להכריע כדי להגיע למסקנה האם קיימות ראיות לכאורה המבססות את האמור בכתב האישום.

5. באת כוח המבקשת הפנתה לראיות כדלקמן:

א. סרטון ובו נראה המשיב קוצץ את ראשי הגפרורים, זאת לאחר שבחדרו של המשיב בחיפוש שנערך נמצאו ראשי גפרורים רבים. במכשיר הנייד של המשיב נמצא הסרטון האמור, בו הוא נראה קוצץ את ראשי הגפרורים. המשיב נחקר על כך, הוא זיהה את עצמו קוצץ את ראשי הגפרורים, אך טען כי הדבר נעשה לצורך משחק של ילדיו.

ב. באת כוח המבקשת הפנתה להודעות ילדי המשיב בעניין זה, אולם מאחר שהם אינם עדי תביעה וספק רב אם יוכלו לשמש עדים כנגד אביהם, איני סבור שראוי להתייחס לדבריהם, אף אם הם סותרים את עדות המשיב באשר לצורך בראשי הגפרורים הקצוצים.

ג. באת כוח המבקשת הפנתה לראיות, מהן עולה כי שקית הגופרית נמצאה בחדרו של המשיב, שם נמצאו כאמור ראשי הגפרורים הקצוצים. המשיב נחקר אודות כך וטען כי הגופרית היא לצורך דישון חקלאי. המשיב טען כי הוא מגדל מספר עצים.

ד. ביחס לצינורות עלה, כי אלה נמצאו בדלי שהיה על גג הבניין בו גר המשיב, ואילו בסרטון האמור בו נראה המשיב קוצץ גפרורים נצפה גם צינור אחד, הזהה לצינורות שנתפסו בדלי. המשיב נשאל אודות כך וטען כי אינו יודע מהיכן אותו צינור.

ה. המשיב נשאל מהיכן הצינורות וטען כי אחיינו הביא את הצינורות מאחיו של המשיב. האחין נחקר בעניין זה ומסר כי הביא את הצינורות והניח אותם על הגג. הדוד נחקר ואמר בהודעתו כי מסר את הצינורות לאחין. תמונת הצינורות הוצגה לדוד והוא נשאל האם אלה הצינורות שהעביר לאחין ותשובתו הייתה כי הוא שולל זאת. אמנם הדוד אינו נכלל בין עדי התביעה, אך טענת באת כוח המבקשת, מדובר ככל הנראה בטעות, ואין מחלוקת כי ניתן להעידו.

ו. מתיק החקירה עולה, כי נעשה ניסיון נוסף להביא את האחין פעם נוספת לעדות, אולם הניסיון לא צלח.

ז. עוד מפנה המבקשת לסרטון ממצלמת האבטחה הנמצאת על גג חדרו של המשיב, שם נראה כי בעת שהשוטרים הגיעו למקום, המשיב לקח דבר מה בשקית וברח מהמקום. המשיב מאשר בהודעתו כי אכן ברח כאשר ראה שהשוטרים מגיעים. המבקשת סבורה, כי משילוב כלל הראיות עולה כי המשיב החזיק אצלו גופרית בכמות מכובדת למי שאינו חקלאי, כך גם לגבי ראשי גפרורים קצוצים וצינורות, שילוב שמביא למסקנה כי המטרה הייתה ייצור מטען חבלה.

ח. המבקשת מפנה לשתי חוות דעת ממעבדת החבלה. באת כוח המבקשת טענה כי לפי הבנתה עולה מחוות הדעת שניתן להכין מטען חבלה מהגופרית, ראשי הגפרורים הקצוצים והצינורות. אמנם מדובר במטען מאולתר, אולם הדבר עונה על הגדרת נשק שבחוק העונשין, היינו מטען

חבלה היכול לגרום לפגיעה בגוף.

ט. באשר לאישום השני הובהר, כי אישום זה מתבסס על תמונה בה נראה בנו של המשיב אוחד באקדח. על פי חוות דעת של מומחה מחשבים, התמונה צולמה ביום 18.3.17, ומכאן שבמועד זה החזיק המשיב באקדח. מחומר הראיות עולה, כי בעבר הורשע המשיב בשנת 2014 בעבירה של החזקת אותו אקדח. אין מחלוקת בין הצדדים כי מדובר באקדח זהה. יחד עם זאת, המבקשת טוענת כי הואיל והתמונה צולמה בשנת 2017, עולה מכך שהמשיב עדיין מחזיק באותו אקדח ומכאן שניתן גם עתה לייחס לו אישום של החזקת נשק.

י. בעניין זה מפנה באת כוח המבקשת להודעת המשיב מיום 12.7.17, החל משורה 65, שם הוצגה לו התמונה בה הוא מחזיק את הנשק. על סמך אותה תמונה הורשע המשיב בשנת 2014. לאחר מכן הוצגה לו התמונה של בנו שמחזיק את הנשק. לאחר זאת הפסיק המשיב לשתף פעולה וטען כי אינו מוכן להשיב על שאלות נוספות. המבקשת מדגישה, כי המשיב לא טען שמדובר בתמונה ישנה.

6. בא כוח המשיב טוען כאמור כי למעשה לא קיימות ראיות לכאורה, ולחילופין כי קיימת חולשה רבה בראיות.

7. באשר לאישום הראשון טענתו העיקרית של המשיב היא כי לא ניתן לקבוע שמדובר בניסיון לייצור נשק, שכן ראשי גפרורים קצוצים יחד עם גופרית וצינורות אינם מהווים מטען חבלה, זאת בהתאם לחוות הדעת של מעבדת החבלה, הואיל ולצורך בניית מטען חבלה, גם אם מדובר במטען מאולתר, יש צורך בגורם שייצור את הפיצוץ כמו פתיל חבלה או דבר אחר, ומאחר שאלה לא נמצאו, לא ניתן לטעון אף לא בשלב זה כי מדובר בניסיון לייצר נשק.

8. בא כוח המשיב הפנה להודעות המשיב, בהן מסר הסברים גם באשר להימצאות הגופרית כאשר מדובר בגופרית שגם יכולה לשמש כדשן וחומר קוטל פטריות, ולצורך כך הציג בא כוח המשיב בעת הדיון את הערך בוויקיפדיה הנוגע לשימושי הגופרית. לפיכך סבור בא כוח המשיב, כי ההסבר שניתן על ידי המשיב סביר ויש לקבלו לפחות בשלב זה. באשר לראשי הגפרורים הקצוצים טען המשיב בהודעתו, כי הוא נועד למשחקי ילדים ואלה משמשים כמעין קפצונים. עוד נטען, כי הסרט שנמצא בטלפון הסלולרי של המשיב בו הוא נראה קוצץ ראשי גפרורים נעשה לפני מפר חודשים. הסרט נשלח לאדם אחר והיה די זמן בידו של המשיב להכין מטעני חבלה. עצם העובדה כי לא עשה כן מביאה למסקנה כי המשיב כלל לא התכוון להכין מטעני חבלה.

באשר לדלי הצינורות, טען המשיב כי זה נתפס על גג הבניין בו הוא מתגורר. מדובר בבניין בן שלוש קומות. בחדר בו גר המשיב ציוד רב בו הוא משתמש לעבודתו. אולם משטרת ישראל לא טרחה לצלם את הציוד הרב הנמצא בחדר, דבר שיכול היה לתמוך בגרסת המשיב, אך לעומת זאת הצינורות לא נתפסו בחדרו, מלבד אותו צינור שנראה בסרטון. המשיב הסביר כי הוא עושה עבודות מזדמנות ולצורך כך מחזיק ציוד בחדרו.

9. עוד התייחס בא כוח המשיב להודעת האחיינ מוחמד דבעי, מיום 9.7.17, אשר אישר בהודעתו שהוא לקח את הדלי והצינורות מעסק של מסגרייה שנסגר והוא זה ששם אותם על הגג.

10. בא כוח המשיב הפנה לחומרי חקירה שונים מהם עולה כי לפחות שתי כניסות לגג, וכי לאנשים רבים הגרים בבנין גישה לגג. ביחס לאישום השני מפנה בא כוח המשיב להודעת המשיב מיום 12.7.17. לשיטתו מדובר בתמונות ישנות שהוצאו מכרטיס הזכרון של מכשיר הסלולרי של המשיב, מאחר שהמשיב נוהג להחליף מדי פעם את המכשיר, התאריך המתייחס לצילום התמונות משתנה בהתאם לכך, ומכאן שהתאריך הנטען על ידי המבקשת כאילו התמונות צולמו ביום 18.3.17 אינו התאריך האמיתי, אלא מתייחס למועד בו הועבר כרטיס הזכרון עליו התמונות למכשיר הסלולרי החדש. לטענת המשיב, חוקר המחשבים של משטרת ישראל שגה כאשר בחוות דעתו ערך מעין איחוד זמנים בין התאריך המופיע על התמונות לבין מועד החלפת המכשיר הסלולרי והכנסת כרטיס הזכרון למחשב. בא כוח המשיב הדגיש, כי חוקר המחשבים התעלם מהתיק הקודם בו הורשע המשיב בגין תמונה, ומדובר למעשה בתמונה שצולמה בשנת 2014 וכך גם התמונות האחרות שצולמו באותו מועד, אולם מופיע עליהם תאריך מאוחר יותר, זאת עקב החלפת המכשיר הסלולרי כאמור.

11. עוד התעוררה מחלוקת בין הצדדים ביחס לתוקף דוח החיפוש שנערך אצל המשיב. בא כוח המשיב טען כי לא נכחו שני בגירים. אין מחלוקת כי אשתו של המשיב נכחה במקום והיא בגירה והסכימה לחיפוש, אך יחד עם זאת במקום נכחה בתו של המשיב, שהייתה בת 17 ו-11 חודשים באותו מועד.

12. לאחר שעיינתי בחומר הראיות, אין מחלוקת כאמור כי אותם צינורות נתפסו על הגג בסמוך לחדרו של המשיב, נמצאו בחדרו ראשי הגפרורים הקצוצים בכמות גדולה וכן שקית עם הגופרית בתוכה.

13. באשר לצינורות החלולים, בשלב זה יש לקבוע כי גרסתו של המשיב לפיה הצינורות אינם שייכים לו אלא הושמו על הגג על ידי אחיינו נשללה, שכן האחייני כאמור ציין שהצינורות הובאו מהדוד, אולם הדוד אמר כי לא מדובר בצינורות שהובאו על ידו, ולפיכך גרסת המשיב בשלב זה נשללת.

14. עולה השאלה, האם החומרים שנתפסו אצל המשיב יכולים להוות מטען חבלה. לצורך כך קיימות בתיק החקירה שתי חוות דעת של מומחים מהמטה הארצי ממעבדת חבלה. על שתי חוות הדעת חתום השוטר ניר יומטוב, וכן חוות דעת נוספת עליה חתומה המומחית דנה זוננפלד מהמעבדה לזיהוי פלילי. בחוות הדעת הראשונה שערך השוטר יומטוב מיום 6.7.17 ציין המומחה את פרטי ניסיונו בחבלה ובפרטי חבלה. נאמר כי כל הצינורות, כ-32 במספר, היו סגורים בצד אחד עם פקק, למעט שניים שהיו סגורים עם פקק בשני קצותיהם. כמו כן נמצאו בנפרד 26 פקקים שיכולים להתאים לסגירת הצינורות. נמצאו ראשי גפרורי עץ במשקל של 267 גרם שנקצצו והדבר מאפיין הכנת חומר עיקרי למטעני חבלה מאולתרים. באשר לגופרית, מדובר במשקל של 783 גרם. נאמר כי גופרית משמשת בין השאר כחומר מחזר באבק שריפה שחור בתערובות נפץ מאולתרות ובתערובות פירוטכניות. בחוות הדעת עליה חתומה המומחית זוננפלד נאמרו דברים זהים לגבי הגופרית.

15. מחוות הדעת השוטר יומטוב שהיא למעשה תשובה לגורם החוקר, נאמר כי ניתן להרכיב מטעני חבלה מהפריטים שנמצאו כפי שתוארו לעיל, כאשר צינורות המתכת יכולו את החומר העיקרי, והם אמורים להכיל גם אמצעי ייזום או הדלקה. כחומר העיקרי ישמשו ראשי הגפרורים. בין המוצגים שנתפסו לא נמצא אמצעי ייזום או הדלקה. עוד נאמר כי בכוחו של מטען חבלה שהורכב כפי שפורט לעיל, להמית אדם, בכפוף למציאת אמצעי ייזום או הדלקה

16. כאמור, מיוחסת למשיב עבירה של ניסיון לייצור נשק.

17. בשלב זה של בחינת הראיות לכאורה, נראה כי קיימות ראיות לכאורה למיוחס למשיב בכתב האישום, שכן היו בידיו המרכיבים לצורך הכנת מטען חבלה מאולתר. ההסברים שנתן המשיב למעשיו, היינו קיצוץ ראשי הגפרורים, החזקת גופרית היכולה לשמש כחלק מתערובת אבק שריפה והצינורות, שהיו כאמור פקוקים בחלקם בצד אחד שלהם ואחרים בשני הצדדים, אינם משתלבים בראיות האחרות וניתן לומר כי הסברים אלה נסתרים על ידי יתר הראיות.

18. לפיכך, יש לקבוע כי קיימת תשתית ראייתית בשלב זה לכך שהמשיב ניסה להכין מטענים מאולתרים, גם אם אמצעי הייזום או ההדלקה לא נתפסו. אין הדבר שולל שילוב אמצעי זה בשלב מאוחר יותר.

19. יחד עם זאת, אין גם להתעלם מטענות המשיב ביחס לחוזקן של הראיות, דבר היכול להשליך על עוצמת הראיות לאחר שתישקל אפשרות שחרור לחלופת מעצר.

20. באשר לאישום השני, עיון בחומר החקירה מעלה כי התמונות נבדקו על ידי חוקר מחשבים מיומן. חוקר המחשבים ביצע פעולות באמצעות מכשיר ו/או תכנה היכולות ללמד על מועד צילום התמונות. בשלב זה, לא ראיתי מקום שלא לקבל את חוות דעתו של המומחה מטעם המבקשת. מדובר בדוחות מפורטים שערך החוקר, כולל דוח הפעולה שערך ביום 9.7.17 בדבר בדיקת המכשיר הסוללרי וכרטיס הזכרון. דוח פירט החוקר את הפעולות שביצע באופן ברור וכן את המכשיר שבו השתמש כדי לבדוק את תאריך צילום התמונות. בהמשך הפנה החוקר לדוחות שהפיק. החוקר לומד על מועד צילום התמונה משמו של הקובץ המאפיין את התמונה. שם הקובץ מלמד לשיטתו על צילום התמונה, היינו 18.3.17.

21. מצאתי לנכון להעיר, כי השוואה בין תמונת המשיב אוחד באקדח על פיה הורשע בתיק הקודם מלמדת כי התמונה צולמה ביום 11.6.14, שעה 22:16, כמופיע ליד המונח capture time. לעומת זאת, בתמונה נשוא כתב האישום מופיע ליד מונח זה התאריך 18.3.17, שעה 20:47. לשיטתו של חוקר המחשבים, זהו התאריך בו צולמה התמונה.

22. עולה השאלה, האם ניתן לייחס למשיב עבירה של החזקת נשק על פי תמונה בה מצולם בנו אוחד בנשק. לטעמי, ניתן לעשות כן ולפחות בשלב זה לקבוע כי מדובר בראיות לכאורה, שכן מדובר בנשק הגנוב, המשיב סירב לתת הסברים לכך והתמונה נמצא על גבי המכשיר הסוללרי של המשיב.

23. לפיכך סבורני כי קיימות ראיות לכאורה לאישום השני.

24. באשר לצו החיפוש, בעניין זה קיימת הודעה של השוטר אלקובי בה נשאל ביחס לזהותה וגילה של בתו של

המשיב שנכחה בזמן החיפוש. השוטר הבהיר כי הוא סבר שמדובר בבגירה (ראה ש' 8 להודעה). לכך יש להוסיף את העובדה כי אשת המשיב הסכימה לחיפוש. סבורני, כי אין מקום לקבוע בשלב זה שהחיפוש היה בלתי חוקי או כזה השולל את עצם קיומו. כמו כן לא ניתן לקבוע כי אין לקבל כראיות את הממצאים שנתפסו באותו חיפוש.

25. סופו של דבר, ביחס לאישום הראשון הגעתי למסקנה כי קיימות ראיות לכאורה באשר למיחוס למשיב, אם כי יתכן שעוצמת הראיות פחותה במידה מסוימת. כמו כן, ביחס לאישום השני הגעתי למסקנה שקיימות ראיות לכאורה לעבירה של החזקת נשק. יש לזכור כי מדובר באקדח שנגנב בשנת 2014 מדירה ועד היום לא הוחזר הנשק. המשיב עצמו נשפט בעבר בגין החזקת הנשק וכעולה מהתמונה שצולמה ביום 18.3.17 - הנשק עדיין נמצא בידי המשיב, ברמת הסתברות גבוהה.

26. בא כוח המשיב לא חלק כי קמה עילת מעצר.

27. לכך יש להוסיף את העובדה כי המשיב הורשע בעבר בעבירה של החזקת נשק וריצה 10 חודשי מאסר בגין הרשעה זו, דבר המלמד על מסוכנותו.

28. לאור כל האמור, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

ההחלטה הוקראה לצדדים על ידי השופט התורן.

ניתנה היום, ד' אב תשע"ז, 27 יולי 2017, בנוכחות המשיב ובא כוחו וב"כ המבקשת.

כרמי מוסק, שופט